

Men det var nok heller ikke så smart bare uden videre at opgive den tanke, og så fik man arrangeret den høring, vi var til forleden dag. Jeg må sige åbent og ærligt, at den høring kunne jeg godt have undværet. Den bragte ikke noget som helst nyt for dagen, og jeg følte – og nu siger jeg præcis, hvad jeg følte – at de, der kom med indlæg under høringen, stort set alle sammen tilhørte den fløj her i Folketinget, som er imod medieloven. Jeg siger åbent og ærligt, at sådan fornemmede jeg det efter at have siddet der et par timer.

Nu stemmer vi om ændringsforslagene, og på onsdag kommer lovforslaget til endelig vedtagelse her i Folketinget, og her stemmer Dansk Folkeparti naturligvis for. I dag skal jeg meddele, at vi stemmer for kulturministerens ændringsforslag, og da vi er forligspartnere, stemmer vi selvfølgelig imod alle de ændringsforslag, der er stillet af forskellige partier, som tilhører oppositionen til medieforliget.

Tiden læger jo som bekendt alle sår, men jeg synes egentlig slet ikke, der har været nogen sår i denne sag, bortset fra at jeg må sige åbent og redeligt, at det er mit indtryk, at de partier, der nu vil stemme imod den mediepolitiske aftale, inderst inde har fortrudt det. Men de kan bare ikke indrømme det ved at stå frem og sige: Vi har fortrudt det, nu vil vi gerne være med, for så vil de få en masse prestige-problemer ud af det, og det skal man naturligvis ikke påtage sig.

Jeg synes, man skulle bruge dagen i morgen til at finde ud af, at man på onsdag trykker på de grønne knapper. Det fortjener dette gode lovforslag, som jeg tror indeholder utrolig meget godt for det danske medielandskab.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er selvfølgelig ked af, at heller ikke hr. Poul Nødgaard vil forholde sig til de ændringsforslag, som er stillet, men det er selvfølgelig en stil, man selv vælger.

Men jeg vil godt afvise kritikken af Kulturudvalgets formand for at have lavet en ensidig høring. Det er en fuldstændig urimelig kritik af Kulturudvalgets formand, for jeg synes, Kulturudvalgets formand bestræbte sig på at lave en afbalanceret høring, hvor alle synspunkter var repræsenteret. Det vil jeg selvfølgelig takke for, og jeg håber, at når hr. Poul Nødgaard tænker nærmere efter, vil han også takke Kulturudvalgets formand i stedet for at kritisere på den måde.

Derudover vil jeg forholde mig til, at hr. Poul Nødgaard med stor overbevisning sagde, at public service ville blive bedre, når man privatiserede, og så er det bare, jeg spørger: Den private kanal TV 3, som vi har i dag, havde for nogle år siden en daglig nyhedsudsendelse, som de ikke har længere, og kan hr. Poul Nødgaard eventuelt bidrage til Folketingets forståelse af, hvorfor de mon opgav deres nyhedsdækning?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg fatter simpelt hen ikke, hvad der er galt i at bede om en høring. Vi havde en deputation inde efter førstebehandlingen, og her sagde højesteretsdommer Per Walsøe, at hvis vi vedtager lovforslaget inden for 3 uger, er det en form for lovsjusk. Er det så ikke rimeligt, at man beder om en høring for at få afklaret nogle af de ting, der blev peget på? Det kunne vi ikke få i første omgang, og derfor var vi nødt til at bruge grundlovens § 41, stk. 3, om mindretalsbeskyttelse.

Panelet til høringen var bredt sammensat, både flertallet og mindretallet var med, og der var nærmest enighed på tværs af panelet om, at hvis man vil public service noget godt, er det her altså ikke en god måde at gøre tingene på.

Til sidst vil jeg stille hr. Poul Nødgaard et spørgsmål. Hr. Poul Nødgaard sagde, at efter en privatisering skal TV 2 stadig være, som TV 2 er i dag. Hvis der er den mindste tvivl, hvis rapportens hovedkonklusioner, når den bliver offentliggjort, peger på, at der er tvivl, vil man så sige nej til en privatisering af TV 2? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg noterer mig, at hr. Poul Nødgaard mener, at et mindretal selvfølgelig må underordne sig et flertals bedømmelse af, om sagerne er belyst tilstrækkelig grundigt. Jeg noterer mig også, at hr. Poul Nødgaard mener, at det, at der kommer deputationer i et udvalg og giver oplysninger, fremkommer med synspunkter og peger på perspektiver og konsekvenser, er uden betydning for et flertal. Det er jo flertallets egen sag, men hr. Nødgaard burde dog respektere, at mindretallet også har sin sag, og der sidder altså åbenbart nogle i mindretallet, som gerne vil lytte til deputationer og gerne vil afprøve synspunkter.

Derfor vil jeg gerne anerkende, at Kulturudvalgets formand hørte, hvad der blev sagt. Vi er fuldt ud tilfredse med den afbalancerede høring,